

LUDWIG
MÚZEUM

NOW

ESTERHAZY
CONTEMPORARY

Breaking the Frame MAKING FUTURE

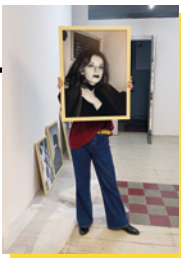
Esterházy
Art Award

2023. 12. 15.

2024. 03. 03.

Esterházy
Art Award

BEDE Kincső

HORVÁTH Gideon

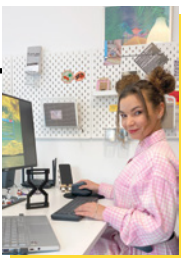
BERNÁTH Dániel

KIRÁLY Gábor

BIRKÁS Mona

KIS RÓKA Csaba

EMBER Sári

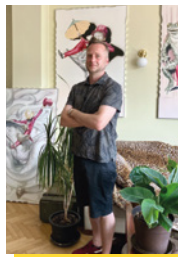
KRISTÓF Gábor

GALLOV Péter

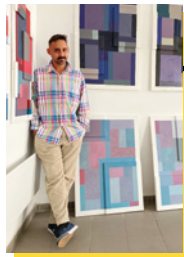
LŐRINGZ Áron

MENDRECZKY Karina
és
KORTMANN-JÁRAY Katalin

SÜVEGES Rita

OLÁH Norbert

TOLLAS Erik

PAP Gábor

TRAPP Dominika

PINTÉR Gábor

VÉKONY Dorottya

Az Esterházy Privatstiftung 2009-ben alapította az Esterházy Art Award-díjat. A díj odaítélésével folytatódik az Esterházy hercegi család négy évszázadon keresztül gyakorolt, nagy hagyományokkal rendelkező mecénási tevékenysége.

Az elismeréshez kapcsolódó, kétévente a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeumban megrendezett kiállítás a fiatal magyar művészeti szcéna legmértékadobb áttekintésének minőségül.

A három díjazott jutalma fejenként 5000 euró. Idén először a közönség is szavazhat kedvenc alkotására. Célunk a kiemelkedő tehetségek és nemzetközi megjelenésük támogatása.

A díj odaítélése után számos művésznek sikerült a nemzetközi áttörés. Legaktuálisabb példaként említhetjük 2017-es és 2019-es díjazottunk, Keresztes Zsófia és Nemes Márton nevét. Mindkettőjüknek megadatott a lehetőség, hogy a nagynevű *Veneczi Biennále Magyar Pavilonjában* kiállítsanak: Keresztes Zsófia 2022-ben mutatta be alkotásait, míg Nemes Márton 2024-ben képviseli majd hazánkat.

Ebben az évben 262 pályaműből 18 alkotást jelölt a díjra a nemzetközi zsűri. Az aktuális kiállítás címe, *Breaking the Frame – Making Future* arra utal, hogy a kiállított pozíciók közül feltűnően sok szakít a hagyományos, „autonómnak” vélt képfarmatummokkal, illetve ezeket sorozatokkal, műcsoportokkal vagy térbeli installációkkal váltja ki.

Az egyes művészek motivációja, illetve az őket foglalkoztató témák egészen különbözőek. A kiállításban található falszövegek segítenek a nézőnek az eligazodásban.

Az Esterházy család által adományozott számos kitüntetés történetére utalva a művészeti díj központi motívuma az Aranygyapjas rend koszbőre. A csillogó gyapjúfürtök aranyló dicsőségzárpként hulljanak a jelölt művészekre!

Az aktuális kiállítás címéhez igazodva, Szmolka Zoltán grafikus a határokat feszegetve „felhízalta” a kos bundáját vagy inkább díjesőfelhővé alakította?

In 2009, the Esterhazy Private Foundation established the Esterhazy Art Award. The award is an updated continuation of the artistic patronage pursued by the Princes Esterházy over four centuries.

The exhibition related to the award is held every two years at the Ludwig Museum in Budapest and has become the most significant overview of the art scene of young Hungarian talents.

The prize itself is honoured with 5,000 euros and is awarded to up to three artists. This year, for the first time, we're announcing the Esterházy Art Award Audience Prize. The aim is to promote the greatest talents and their cross-border exchange.

Numerous artists have already used the prize as a springboard to the international art scene. The most recent examples include Zsófia Keresztes and Márton Nemes, who were honoured with the Award in 2017 and 2019 respectively. Both were selected to show their works at the prestigious *Venice Biennale*. Zsófia Keresztes presented her work in the Hungarian Pavilion in 2022, while Márton Nemes will present his work in Venice in 2024.

In 2023, 18 works were shortlisted from 262 applications. The title of the exhibition, *Breaking the Frame – Making Future*, refers to the fact that a striking number of the positions on show break with the conventional, “autonomous” image formats or replace them with series, groups of works or spatial installations.

The artists' motivations and topics vary greatly and short explanatory texts in the exhibition help the viewer to guide the way.

As a reference to the history of the many awards bestowed by the Esterházy family, the central motif of the award is the ram's skin of the Order of the Golden Fleece. May the glittering woolen tufts fall like golden glory on the nominated artists!

In keeping with the title of the current exhibition, graphic designer Zoltán Szmolka has pushed the boundaries by “fattening up” the ram's coat, or rather, he has turned it into a cloud, from which prizes are pouring like rain?

BEDE Kincső

*1995, Kovászna, Kovásznán és Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Covasna and Budapest

Bede Kincső *Pista művészete* című installációja saját családi kapcsolatainak tablója. A szeretettel és a szeretet hiányával, a félelem és a magány kérdésével, valamint a megbocsátás lehetőségével foglalkozik.

„Pista, a nagyapám 1963-ban született Magyarországon, útközben egy vonaton. Legnagyobb szenvedélye a futball és az alkohol volt. Egy kunyhóba elvonulva szobrokat faragott az alkohol mámorában. Pistát és nagyanyámat 2015 óta fotózom, először abbéli félelemből, hogy Pista egyszer meghal, és nem lesz hozzá kapcsolódási pontom. A fotók segítségével tudtam eltávolodni nagyszüleimtől, de a fotók jelentették egyben a kapcsolódást is. Pista nagyon sok fájdalmat okozott nekem és a családomnak, ugyanakkor a faragott figuráinak köszönhetően jöttem rá arra, hogy művészként mit akarok megmutatni a világnak. Nagyanyám 15 éve nem lépte át a háza küszöbét, ezért feladatokat adunk neki, például a kötögetést. Nagyanyám a szeretet kollekcióját köti. Ruhákat, amiket aztán az unokáim, azaz magamon és az unokatestvéreimen fotózok be.”

Kincső Bede's installation *The Art of Pista* is a tableau of a family relationship. It is about love and the lack of it, about fear and loneliness and the possibility of forgiveness.

“Pista, my grandfather, was born on a train in Hungary in 1963. His greatest passions were football and alcohol. He liked to retreat into a hut and carve sculptures while being completely drunk. I was taking photos of Pista and my grandmother since 2015, initially out of fear that one day Pista would die and I would no longer have any connection with him. The photos allowed me to distance myself from my grandparents, but they were also the only connection I had with them. Pista caused me and my family a lot of pain, but his sculptures also made me realise what I wanted to show the world as an artist. My grandmother hasn't left the house for 15 years, so we give her things to do, like knitting. My grandmother knits a collection of clothes of love, which I take picture of, worn by my cousins or myself.”

BERNÁTH Dániel

*1997, Debrecen, Budapesten és Kőszegen él

/ Lives in Budapest and in Kőszeg

Bernáth a természetből és vidéki életstílusából inspirálódik. A különböző organizmusok életben maradási stratégiáján alapuló megfigyeléseit ülteti át vizuális absztrakt nyelvre. Az „Y” betűre képi jelként tekint, mely utal a jelenlegi sorozat elméleti hátterére és munkamódszerére is: a két ágra nyíló szár az organikus világ felépítését tükrözi, ahogyan a dolgok növekedésük által egyre komplexebb alakzatot vesznek fel az élővilágban.

„A munkákon megjelenő levélimitációk a korábbi vászonképeimből származnak. Ahogy egy organizmus az elmúlása által a természetben is új táptalajt ad más életformáknak, ezáltal visszakerül a körforgásba.”

Dániel Bernáth draws inspiration from nature and his rural lifestyle. He observes the life strategies of organisms and translates them into an abstract visual language. He uses the letter 'Y' as a symbol for his philosophy and way of working: For him, the trunk opening into two branches ideally reflects the structure of the organic world, which takes on increasingly complex forms as it grows.

“The leaf imitations I have added are excerpts from older canvases, earlier works of mine. Like an organism in nature, they provide a new habitat for other forms of life, thus returning to the cycle.”

BIRKÁS Mona

*1992, Karcag, Sződligeten él és alkot

/ Lives and works in Sződliget

Birkás Mona médiaművész, a kiállításon három legújabb művét állítja ki. *Something Went Wrong* című installációját a digitális hibaüzenetek vizualitása inspirálta. Ebben a munkában a kiterjesztettség-technológia nemcsak a médiuma a műnek, hanem a témája is: a művész által materializált, eredetileg digitális entitás szabadon mozog az érzéki és a digitális világok között.

A *The Lost Connection* címet viselő alkotás kiindulópontjával a Chrome Dino elnevezésű játék szolgált, amely akkor válik elérhetővé, ha a böngészőalkalmazás nem tud az internethez kapcsolódni. A munka azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy létezik-e még olyan, hogy offline? Lehetséges-e, akár csak részlegesen is, kivonni magunkat a bitek és bajtok világából?

A *Busy* című munkát ugyanakkor egy számítógépes ikon, a busy cursor/wait cursor inspirálta. A fizikai és a digitális világban megjelenő időkezelést, a várakozás és a vágyakozás aspektusait, illetve a ciklikusság és a linearitás kérdéskörét dolgozza fel.

Mona Birkás is a media artist. She is showing three of her latest works in the exhibition. *Something Went Wrong* is inspired by the visuality of digital error messages. Augmented reality technology is not only the medium of this work, but also its subject: the originally digital being moves freely between the sensory and digital worlds.

The Lost Connection is based on the game Chrome Dino, which becomes available when the browser application is unable to connect to the Internet. The work deals with the question: Is there such a thing as offline? Is it possible to withdraw, even partially, from the world of bits and bytes?

Busy was inspired by a computer symbol, the busy/wait cursor. The program explores time management in the physical and digital world, aspects of waiting and longing, and questions of cyclicity and linearity.

EMBER Sári

*1985, São Paulo, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Ember Sári kő, kerámia és textil felhasználásával rekonstruálja a klasszikus csendélet és portré műfaját. Az itt kiállított installációjában a saját tapasztalatán alapuló, emésztő halálfélelem ábrázolására tesz kísérletet.

„Gyerekelem születése után a hatalmas öröm mellett azelőtt nem ismert félelmeket tapasztaltam meg. Mi van, ha meghalok? Valaki függ tőlem. Mi van, ha a gyerekelem meghal? Én sem függök tőle kevésbé. Közben gyászoltam a régi életemet és elképzelt jövőimet is. A kiterített alak és tárgyai ezt az érzést saját történetem nélkül mutatja meg, hogy így kapcsolódik a halálfélelem és a gyász egyetemes emberi tapasztalatához.”

Sári Ember uses materials such as stone, ceramics and fabric to reconstruct the classic genres of still life and portrait. In this installation, she attempts to symbolise a devouring fear of death that she has experienced herself.

“After the birth of my child, I experienced enormous joy, but also fears I had never known before. What if I die? Someone depends on me. What if my child dies? I depend on her in the same way. I also mourned my past life and alternative futures. The body laid out and its objects show this feeling without my own story to connect me to the universal human experience of fear of death and grief.”

GALLOV Péter

*1984, Budapest, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Gallov Péter a kisméretű grafitrajzok mestere. Precíz részletességgel elkészített rajzai sokszor paradox viszonyban állnak az ábrázolt jelenetekkel. Gallov a személyes szemlélődés barlangjába invitál minket: pizzaszeletek, édes kiskutyák, ünülékhalak egyesülnek vulkánokkal teletűzdelt tájképek szimbolikus hierarchiájában.

„Munkáim az egyensúly állandó kereséséről szólnak egy baljós erők által uralt világban.“

Péter Gallov is a master of small-format graphite drawings. His precision work is often in a paradoxical relationship with the scenes he depicts. Gallov invites us into his caves of contemplation: Delicate slices of pizza, cute puppies and handmade traces of faeces combine with bubbling volcanic landscapes to create a symbolic symphony.

“My works tell stories of the constant search for balance in a world dominated by sinister forces.”

HORVÁTH Gideon

*1990, Berlin, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Horváth Gideon túlrejtett gyümölcsöket hordozó installációi filigrán rajzok érzetét keltik. Szobrai többnyire nagyon sérülékenynek tűnő, valójában azonban elpusztíthatatlan anyagokból, viaszból és porcelánból, valamint az általában maszkulin tulajdonságokkal felruházott acélból és bronzból készülnek. A kiállításban látható *Hátralevő történetek* című műcsoportja egy antik vázát és három kis faunt ábrázol, emberek és növények kereszteződéséből született köztes lények könnyed táncát látjuk. Ily módon óriási eleganciával és a történelmet segítségül hívva járja körbe saját sebezhetőségének elfogadását.

„Az alkotási folyamat számomra egy olyan személyes rituálé, amely során a saját sebezhetőségemből fakadó erőt munkáimba olvasztom – így a sebezhetőség formatív tapasztalatát talán másokkal is megoszthatom.”

Gideon Horváth's installations unfold in space like intricate drawings, adorned with overripe fruits at their edges. His sculptures artfully blend what may seem delicate – like wax and porcelain, which are surprisingly durable – with supposedly masculine materials such as steel and bronze. The showcased ensemble, titled *Of Tales Yet to Come*, is centred around an antique-style vase and a trio of small fauns. These fauns, resembling ethereal beings caught between humans and plants, dance with graceful ease. The performance artfully explores the acceptance of one's vulnerability, exuding elegance and a sense of activated history.

“The artistic process for me is a personal ritual through which I am able to channel the power of my own vulnerability into my artworks. This way I can share the formative experience of vulnerability with others.”

KIRÁLY Gábor

*1979, Kecskemét, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Király festészetét durva ecsetvonások jellemzik. Műveinek alakjai a környezetében élő valós emberek fiktív értelmezései. Sajátosságaik ellenére a festmények együttérzést sugároznak, egyben társadalmi találkozások finom lenyomatai.

„A képeimen megjelenő figurák az egyszerű életet dicsérik, és a vadság szigeteit keresik egy túlcivilizált, túlszabályozott társadalomban. Az olykor látszólag torz, elnagyolt és kevésbé harmonikus figurák és helyszínek különös valóságosság érzetét keltik. Az ábrázolás a képek tartalmát a távoli múlthoz, akár prehistorikus korokhoz is kapcsolhatja. És mégis, a képeken szereplő alakok mi magunk vagyunk.”

Király's painting is characterised by rough brushstrokes. The figures in his works are fictional interpretations of real people in his neighbourhood. Despite their idiosyncrasies, the paintings radiate compassion and are subtle impressions of social encounters.

“The characters in my paintings praise the simple life and look for islands of wilderness in an over-civilised society. The sometimes distorted and less harmonious figures and places aim at brutalism and realism. The representation links the content of the painting to the distant past, even to prehistoric times. And yet, the figures in these paintings are us.”

KIS RÓKA Csaba

*1980, Székesfehérvár, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Kis Róka Csaba erőszakkal átítatott és szociálisan lecsúszott embereket ábrázoló figuratív képeivel vált ismertté. A gótikus képregény és Hieronymus Bosch, valamint Francisco de Goya mesteriskolájának stílusát ötvözve ábrázolta az emberiség sötét arcát. Kis Róka legújabb munkáiban erős színekkel szarkasztikus képmotívumokon alapuló pixeleket fest.

„Az utóbbi években be kellett ismernem, ciklikus festői alkat vagyok. Egyre inkább ózdkodom a látás által észlelt környezet hiú és hiábavaló utánzásától. Más utat választottam: radikális megoldásról van szó, melynek alapegysége a festészet halálához köthető NÉGYZET. Ezekből a kis halálnégyzetekből építem fel szikár festészeti kommentárjaimat ahhoz a képzethez, ami körülvesz bennünket.”

Csaba Kis Róka became known for his figurative paintings, which are saturated with violence and social abyss. For many years, he depicted the darker side of humanity in a stylistic blend of gothic comics and old masters in the tradition of Hieronymus Bosch and Francisco de Goya. In his most recent work, however, Kis Róka presents a minimalist pixel style characterised by bold colours and sarcastic motifs.

“I am probably a cyclical painter. I have become more and more reluctant to imitate my perceived environment. I have now chosen another path: It is a radical solution whose basic unit is the SQUARE, which is linked to the death of painting. From these small squares of death, I am now building meagre pictorial commentaries on the many media images that constantly surround us.”

KRISTÓF Gábor

*1988, Kassa, Budapesten él és alkot

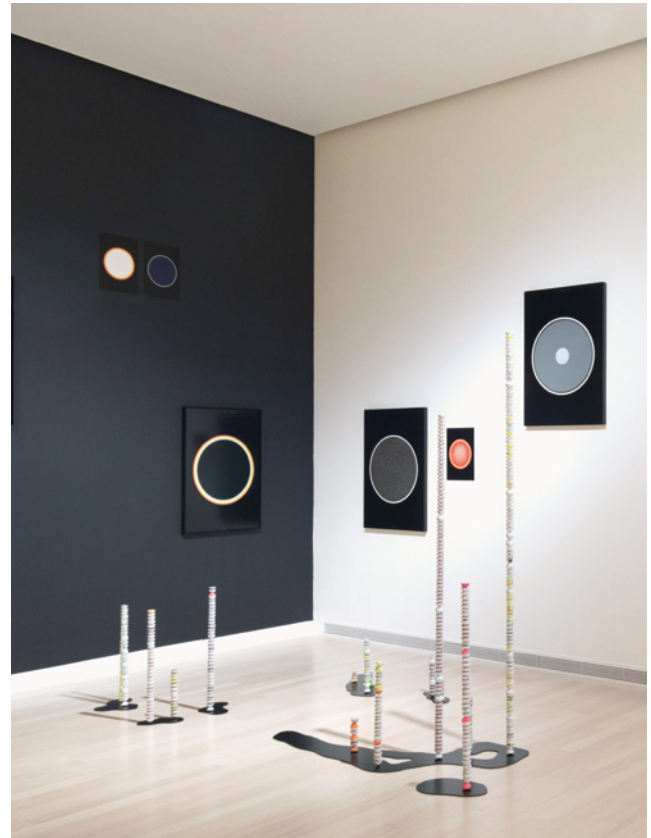
/ Lives and works in Budapest

Kristóf Gábor az ipari termékeket és az ipari termelési módszerekben rejlő organikus lehetőségeket elemzi. Jelenleg egyrészt a golfsport, másrészt a porszórás festési és konzerválási technikája foglalkoztatja. *Untitleist Macrocosm* című installációjában a két világot lenyűgöző kozmológiává ötvözi. A címben szereplő „Untitleist” kifejezésben az egyik legismertebb golfabdamárka, a „Titleist” nevét és az absztrakt művészetben gyakran használatos „untitled” kifejezést egyesíti.

„Absztrakcióim a globálizáció eredményeként szabványosított ipar melléktermékeinek származékai. Egy megszakított gyártási folyamat selejtjeiből kelnek életre, a minőségellenőrzésen megbukva ragyognak fel, vagy éppen mint az *Untitleist Macrocosm* című mű esetében egy elveszett golfabda belsejében rejtőznek.”

Gábor Kristóf analyses industrial products and production methods for their inherent organic potential. His current interests include golf and the painting and conservation technique of powder coating. In his installation *Untitleist Macrocosm*, he combines both fields to create an impressive cosmology. The word "Untitleist" combines one of the most famous golf brands, "Titleist", with the phrase "untitled", which is often used in abstract art.

"My abstractions are born out of the by-products of a globally standardised industry. They emerge from the wreckage of a broken production line, glow when quality control fails, or, in the case of *Untitleist Macrocosm*, are hidden in a lost golf ball."

LŐRINCZ Áron

*1985, Budapest, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Lőrincz Áron művei témájaként rendszerint olyan történelmi eseményeket választ, melyeken keresztül napjaink problémáit könnyebben értelmezni tudjuk. A kiállításban bemutatott *Hany Istók / A nonkonformista* címet viselő sorozata a 18. század derekán, a Hanság lápos területén vadócként élő gyerek, Hany Istók történetét dolgozza fel. Hogy Istókot „megszabadítsák” nyomorától és beilleszkék a társadalmi normák közé, először Kapuvárra, majd az Esterházy-kastélyba vitték. Istók új élete minden jó szándék ellenére maga volt a kínszenvedés. Egy év bezártság után sikerült megszöknie.

Áron Lőrincz uses historical events to distort contemporary problems to the point of recognition. The series *Istók Hany / The Nonconformist*, which is on display in the exhibition, reinterprets the legend of Istók Hany, a wild child who lived in Hanság on Neusiedlersee in the 18th century. Istók was taken to the county town of Kapuvár and later to the castle of Eszterháza in order to be liberated from his misery and to conform him to society. Despite all good intentions, Istók found his new life a torment. After a year he managed to escape.

MENDRECKZY Karina és **KORTMANN-JÁRAY** Katalin

*1988, Budapest, Bécsben és Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Vienna and Budapest;

*1986, Budapest, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

A Mendreczky–Kortmann-Járay művészpáros művészeti munkájában az animizmus szemléletével és motívumvilágával foglalkozik. Az animizmus szerint a természet minden egyes elemének függetlenül attól, hogy élőlény vagy élettelen tárgy-e, lelke van.

„*A Hova tűnt a sok virág* című installáció egy Pete Seeger által 1955-ben írt művi népdal szövegére utal, melyet megjelenése óta számtalanszor feldolgoztak. A jelenet egy képzeletbeli kertet, pszeudo-etnográfiai díszletet mutat be, amelyben az emberi jelenlét növények, tárgyak és emlékek hibrid formáin keresztül érzékelhető. A tárgykonstelláció egy többszörös krízishelyzetben létrejött kiterjesztett lelkiállapot fiktív tereként jelenik meg. A szimbolikus kertben az emberi létezés összeolvad a természet és az emlékezet dimenziójával.”

In their artistic work, the artist-duo Karina Mendreczky and Katalin Kortmann-Járay explore animistic motifs and concepts. Animism emphasises the spiritual essence of all elements of nature, both living beings and inanimate objects.

“The installation *Where Have All the Flowers Gone* refers to a song by Pete Seeger that has been interpreted countless times since its release in 1955. The scene represents an imaginary garden, a pseudo-ethnographic setting in which the human presence can be perceived through hybrid forms of plants, objects and memories. It is the fictional space of an extended state of mind. It is a garden where human existence merges with the dimension of nature and memory.”

Ibron **HALO** aka **OLÁH** Norbi

*1990, Hatvan, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Oláh Norbert színes, zenei kompozíciót idéző alkotásaihoz megteremtett egy absztrakt identitást, Ibron Halo-t. Ibron Halo kísérlet arra, hogy a meglévő mellett lehetséges-e párhuzamosan más felfogású művészeti praxist létrehozni. Képeinek címét cigány nyelven adja, ezek többnyire erős érzelmi jelentéssel bírnak, és társulnak a festmények színélményével, valamint a szavak hangzásával.

„Ibron Halo egy absztrakt személyiség, ha úgy tetszik, a geometrikus roma. Eszköze az ecset, ősi nyelveket énekel.”

Norbert Oláh has created an abstract personality for his colourful art production, which is characterised by musical composition: “Ibron Halo”. It is an attempt to see whether it is possible to create an artistic practice with a different conception in parallel to the existing one. The titles of his paintings originate from the Roma language and primarily have an emotional meaning that harmonises with the experience of colour in the paintings and the sound of the words.

“Ibron Halo is an abstract person, you could say, a geometric Roma. His instrument is the brush, he sings ancient languages.”

**Le vurnjosko khelimo
mashkar le nurura
A sárkány játéka a felhők között**
/ The Dragon's Game in the Clouds

PAP Gábor

*1991, Szentes, Öcsödön él és alkot

/ Lives and works in Öcsöd

Pap Gábor egy alföldi kistelepülésen, Öcsödön nőtt fel, és ide is költözött vissza a Képzőművészeti Egyetem képgrafika szakának elvégzése után. A megélhetésért nehéz fizikai munkát végzett, ez azonban hamarosan álmatlansághoz vezetett. Ahelyett, hogy feladta volna, elővette a vázlatfüzetét, amiben filcrajzokkal rögzítette mindennapi élményeit, melyek a későbbi festmények vázlatai. A festmények az emlékek pontos nagyításai, egyetlen álmatlan éjszaka alatt készültek. A világot úgy próbálja ábrázolni, ahogy ő látja:

„Legyen olyan, mint a világ, amilyennek én látom:
ilyen undormányos”.

Pap maga tervezi és készíti az absztrakt kereteket,
amelyek egy-egy füzetből kitépett lapra emlékeztetnek.

Pap grew up in a small village in the Hungarian lowlands and returned after graduating as a graphic designer from the Hungarian University of Fine Arts, Budapest. A physically demanding job soon led to insomnia. But rather than succumb to life's challenges, he recorded his daily experiences in felt-tip drawings, which later became the basis for his paintings. His artworks are enlargements of memory images and are created during sleepless nights. Pap tries to depict the world as he sees it:

“Let the world be as I see it: so unsightly.”

He also builds the frames for his works in a correspondingly irregular shape.

PINTÉR Gábor

*1983, Budapest, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Pintér Gábort a képek különböző értelmezési lehetőségei foglalkoztatják, a látvány, a látottak értelmezése, valamint annak szabad kibontakoztatása. A saját maga által posztfigurálisnak nevezett stílusában összerosódnak a figuratív festészet és az absztrakció határai.

„A kiállításon teret építtek fel különböző fókuszpontokból: a legközelebbi pont a térbeli installáció, a legtávolabbi a legkisebb, legabsztraktabb kép, amely fókuszálható.”

Gábor Pintér is interested in the possibilities of interpreting images, in seeing and interpreting what is seen, in its free development in the mind. His self-defined style of “post-figurality” blurs the boundaries between figuration and abstraction.

“In this exhibition, I have built a space with different focal points: the closest point is the spatial installation, the furthest point is the smallest, most abstract image that can be focused on.”

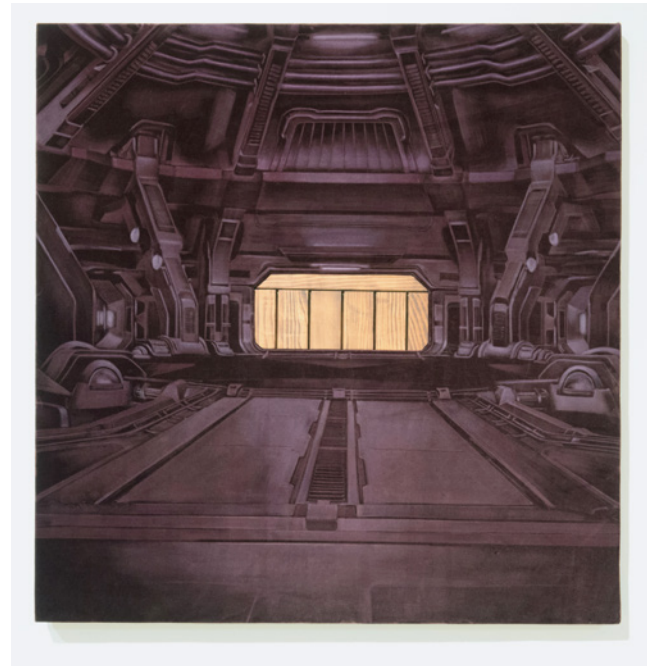
SÜVEGES Rita

*1986, Szolnok, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Süveges Rita puha, meleg bársonyokra aprólékosan kidolgozott, a bizonytalan jövő kísérteties belső tereit ábrázoló sci-fi képeket fest. Egyes munkái talán Elon Musk marsi telepeinek fényes felületű belsőépítészeti tervei, míg a *Heart of the Machine* festmények a techno-infrastruktúra publikus arca mögötti anyagforgalom kaotikus és organikus voltát mutatják be. A lambéniára installált paradox bársonyképek ugyanakkor felidézik Jules Verne egykori fényűző utópiáit és a 60-as évek szocializmusát. Ezek a munkák a hiányzó jövőképet ellensúlyozó historizáló jövőkép-paródiák. Visszarepítenek bennünket a modernitás optimizmusába, amikor még tudtunk éberen álmodni.

Rita Süveges uses soft velvet as a painting surface and conjures up meticulously painted sci-fi images of brittle interiors of an uncertain future. Some of these paintings may depict Elon Musk's future Mars colonies, while the *Heart of the Machine* paintings show the chaotic and organic infrastructure behind public facades. The presentation of these paradoxical velvet paintings on wooden panels recalls both the luxurious utopias of Jules Verne and the socialism of the 1960s. They are historicist parodies to compensate for our current lack of visions of the future. They warmly transport us back to the optimism of modernity, when we could still dream while awake.

TOLLAS Erik

*1981, Berettyóújfalu, Budapesten él és alkot

/ Lives and works in Budapest

Tollas Erik a filmipar kiselejtezett anyagaiból építi burjánzó tárgyait. Jelenleg a totem mágikus varázserővel felruházott toposza foglalkoztatja. Formailag Tollas a jelek misztikus rendszerét és azok absztrakcióját kísérli meg tudatosan színekre és formákra redukálni. Legújabb sorozata egy vers, egy áldozatbemutatás a Földanyának.

Epermagos csókok földjén
Húsomba vájt fégek
Mikor kinyitom a szemem
A tegnap lángokkal perzsel
Víz mossa el a horizontot
Kút mélyén nyugalmam átadom
A csoda távolodik

Erik Tollas transforms leftover material from the film industry into attention-grabbing wall objects. Thematically, his thinking revolves around the topos of the totem as a magical helper. Formally, Tollas explores a mystical system of signs and their abstraction, which is deliberately reduced to colour and form. His latest series is a poem, an offering to Mother Earth.

In the land of strawberry kisses
Worms carved into my flesh
When I open my eyes
Yesterday burns in flames
Water washes away the horizon
In the depths of the well I give up my peace
The wonder fades

A festészet toteme

/ The Totem of Painting

TRAPP Dominika

*1988, Budapest, Budapesten él és alkot

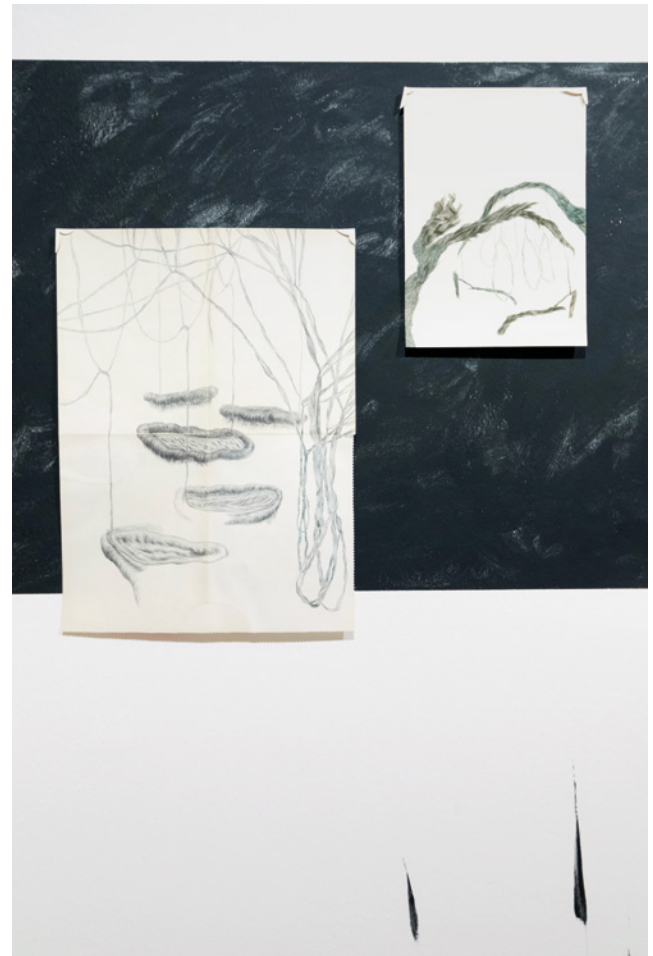
/ Lives and works in Budapest

A *Behálózva, eljegyezve, becsapdázva* című munkát a Néprajzi Múzeum tájcsapda-kiállítása ihlette. A tájcsapdák a szárazföldi vadászat arzenáljának legkifinomultabb formái, az állat környezetének halált hozó paródiáiként is értelmezhetők. A csapda mint dimenziókapu, amely kirágad és örökre megváltoztat, sokrétű metaforikus jelentéssel bír. Trapp a munkáin keresztül a csapdák és a környezetformálás közötti szélesebb értelemben vett összefüggéseket vizsgálja.

„A művek olyan élethelyzetek dinamikáit ábrázolják, amelyek leírhatók a csapdává változó ismerős táj modelljének alkalmazásával. Elsősorban az otthon falain belül lezajló, intim közelségben megfogán és elhúzódó elnyomás különféle formái értendők ide, illetve az ezeket fenntartó szociokulturális kontextus, amely a vizsgált tájrészlet tágabb környezetének feleltethető meg.”

The installation *Enmeshed, Engaged, Ensnared* is inspired by landscape traps from the Museum of Ethnography. They are among the most sophisticated forms in the arsenal of terrestrial hunting and act as deadly parodies of the animal's own environment. For Dominika Trapp, the trap also has a multi-layered metaphorical meaning as a dimensional portal which ropes in and transforms. In her work, the artist refers to the far-reaching connections between traps and environmental design in general.

“My work revolves around the dynamics of life situations that become traps. By traps I mean the various forms of oppression that take place between the walls of one's own home, in intimate proximity and over time, and the socio-cultural context that sustains them and can be understood as a landscape.”

**Behálózva,
eljegyezve, becsapdázva**

/ Enmeshed, Engaged, Ensnared

VÉKONY Dorottya

*1985, Debrecen, Budapestén él és alkot

/ Lives and works in Budapest

A *Fertility* című fotóalapú installáció a nők egymáshoz és a közösséghez való kapcsolódásának szimbolikus lehetőségeit mutatja be. Darabosság, fragmentáltság jellemző ezekre az ábrázolásokra, ahol nem a szereplők személyén van a hangsúly, hanem azok térbeli elhelyezkedésén és egymáshoz való viszonyán.

A jelenetek kortárs rítusok rekonstrukciói, ready-made-ek, performance-ok, amelyek erősen táplálkoznak a népi és törzsi hagyományokból, de minden esetben az átmeneti közösségek gyógyítóerejében hisznek.

„Évek óta foglalkoztat a termékenység és a reprodukció jogok kérdésköre. Azok a helyzetek érdekelnek, ahol valamilyen elakadás történik, amikor a termékenység átfordul terméketlenségbe, ahol nem történhet meg a szülés és születés eseménye. Érdeklődésem középpontjában az áll, hogy hogyan dolgozzák fel ezeket a (válság)helyzeteket a nők, és hogyan hoznak létre új, segítő közösségeket, ahol az empátia és az elfogadás a meghatározó.”

Fertility is a photo-based installation that explores the symbolic possibilities for women to connect with each other and the community. The imagery is fragmented, focusing not on the figures but on their spatial position and relationship to each other. The scenes are reconstructions of contemporary rites; ready-mades and performances are immersed in folk and tribal rituals that are based on the belief in the healing power of temporary communities.

“I have been dealing with fertility and reproductive rights for several years. My attention is focused on situations where there is some kind of obstacle, where fertility turns into barrenness, where childbirth cannot take place. I am interested in how the women I meet deal with these (crisis) situations and create new, supportive communities characterised by empathy and acceptance.”

Breaking the Frame – Making Future
2023. 12. 15. – 2024. 03. 03.
15. 12. 2023 – 03. 03. 2024

Kurátor / Curator
Vitus WEH

Koordináció / Coordination
MAJ Ajna, KÁLMÁN Borbála, SCHNEIDER Erika

Fordítás / Translation

Kathi HOFFMANN

Szöveggondozás / Proofreading

IVACS Ágnes

Grafikai terv / Graphic Design

SZMOLKA Zoltán

Fotó / Photos

KEREKES Zoltán

GALLOV Péter, HORVÁTH Gideon, PINTÉR Gábor, LŐRINCZ Áron,
VÉKONY Dorottya: A művész és a Longtermhandstand, Budapest jövőtábolá
/ Courtesy of the artist and the Longtermhandstand Gallery, Budapest

A fotók a kiállításon látható installációk részleteit mutatják.
/ The photos show details of the installations displayed at the Esterházy Art
Award at the Ludwig Museum Budapest.

Szöveg / Text
A kiállító művészek által benyújtott szövegeket a kurátor szerkesztette.
/ The texts were provided by the exhibiting artists and edited by the curator.

Felelős kiadó / Publisher Responsible
dr. FABÉNYI Julia, a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum igazgatója
Director of Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art

Kiadja / Published by
Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum, 2023
Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art, 2023

MŰPA Budapest
H-1095 Budapest, Komor Marcell u. 1.
Tel: (+36 1) 555 3444 / info@ludwigmuseum.hu
ludwigmuseum.hu / facebook.com/ludwigmuseum / ludwigmuseum.blog.hu

A kiállítás nyitva / The exhibition is open
kedd–vasárnap: 10:00–20:00 / Tuesday–Sunday: 10 a.m. – 8 p.m.
A múzeum hétfőnként zárva tart. / The museum is closed on Mondays.

Zsűritagok
/ Jury members
Dr. FABÉNYI Julia
Dr. Ulrike GROOS
Barbara HORVATH
Dr. OTTRUBAY István
RIEDER Gábor
SZEGEDY-MASZÁK Zsuzsanna
Vitus WEH

Korábbi díjazottak
/ Laureates of the previous years
BORSOS LŐRINC, HORVÁTH Dániel,
SIEGMUND Ákos, KIRÁLY András,
KARÁCSONYI László Attila,
SZABÓ Ábel, KALICZKA Patrícia,
KOVÁCS Olívia, CSATÓ József,
MAKAI Mira Dalma, KASZÁS Tamás,
TIBOR Zsolt, EZER Ákos,
KERESZTES Zsófia, NAGY Imre,
GYŐRI Éva Andrea, NEMES Márton,
PUKLUS Péter, RÓZSA Luca Sára,
TRANKER Kata, ULBERT Ádám

BEDE Kincső
BERNÁTH Dániel
BIRKÁS Mona
EMBER Sári
GALLOV Péter
HORVÁTH Gideon
KIRÁLY Gábor
KIS RÓKA Csaba
KRISTÓF Gábor
LŐRINCZ Áron
MENDREGZKY Karina
és **KORTMANN-JÁRAY** Katalin
OLÁH Norbert
PAP Gábor
PINTÉR Gábor
SÜVEGES Rita
TOLLAS Erik
TRAPP Dominika
VÉKONY Dorottya

A 2023-as Esterházy

Art Award-díjra jelölt művészek

/ Nominees for the Esterházy Art Award 2023